

РЕШЕНИЕ

№ 2436

гр. София, 12.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1417** по описа за **2024** година докладвано от съдия Димитър Петров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба подадена от Директора на Областна дирекция по безопасност на храните – С.-град, чрез адв. В. Б., срещу Решение № 5123 от 10.11.2023г. постановено по АНД № 20231110211815/2023г. на СРС, 111 състав, с което е отменено Наказателно постановление № 57/08.08.2023г. издадено от касатора, с което на основание чл.134, ал.1 от Закон за храните (ЗХ) на „Максима България“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за нарушение на пар.5 от Глава IX, Приложение II от Регламент (ЕО) № 852/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29.04.2004г. относно хигиената на храните, вр. чл.9, ал.1 от Наредба № 14/09.12.2021г. за хигиената на храните.

Касаторът поддържа, че при безспорна фактическа обстановка по делото обосноваваща извод за извършено административно нарушение от санкционираното лице, съдът е постановил неправилно решение приемайки, че не са налице материалноправните предпоставки за ангажиране на административно-наказателна отговорност. Поддържа, че дори и да се установи, че посоченото в НП правно основание за ангажиране на отговорността е неправилно, районният съд следва да упражни правомощието си по чл.63, ал.7 ЗАНН, а не да отменя изцяло НП. Прави искане за отмяна на обжалваното решение.

Касационната страна – „Максима България“ ЕООД подава писмен отговор, с който оспорва жалбата.

Прокурорът от С. градска прокуратура изразява становище, че жалбата е основателна, а решението на СРС - неправилно.

Административен съд – София-град, 5 касационен състав, като обсъди посочените в жалбата касационни основания и доказателствата по делото, и след като извърши служебно проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК, приема за установено следното: Касационната жалба е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 и 2 АПК, в касационното производство съдът се произнася служебно по валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Настоящият съдебен състав приема, че първоинстанционното решение е валидно и допустимо.

По отношение наведените пороци за неговата неправилност, съдът намира следното: Фактическата обстановка е безспорна, а и се установява от събраните пред СРС писмени и гласи доказателства: По повод постъпил сигнал касаещ предлагане на развалена храна на топла витрина, от длъжностни лица на ОБДХ – С. град, на 10.07.2023г. е извършена проверка на място в обект Супермаркет „Т-маркет“, в [населено място],[жк], до [жилищен адрес] при която проверяващите са установили, че в топлата витрина са изложени за продажба – свински котлети, свински гърди, грил наденички, мусака, кюфтета, кюфтета пържени, наденички К., кебапчета. О. температура във витрината е била 41 градуса по С, при заложена необходима температура минимум 63 градуса по С. При тази констатация органите са приели, че се създава микробиологичен риск и риск за здравето на хората. Констатациите не са оспорени и са отразени в Констативен протокол № 0049292/10.07.2023г. Издадени са приложените по делото АУАН № 0000125 от 11.07.2023г. и оспореното НП № 57/08.08.2023г., с което на „Максима България“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева.

При така установените обстоятелства, СРС е отменил обжалваното НП по съображения, че при тези факти, отговорността на „Максима България“ ЕООД е следвало да бъде ангажирана на основание чл.134, ал.2 ЗХ, а не както е посочено в НП – чл.134, ал.1 ЗХ. Неправилно приложената правна норма в НП е прието от районния съд като основание за неговата отмяна.

Настоящата инстанция намира обжалваното решение за неправилно.

Процесното наказателно постановление е издадено от компетентния орган на основание чл.139, т.1 от Закон за храните (ЗХ) и отговаря на законоустановените изисквания за форма и мотивираност по чл.57, ал.1 ЗАНН, в това число ясно са описани обстоятелствата, послужили като основания за ангажиране отговорността на санкционираното лице и съдържа ясна разпоредителна част. Обоснован е изводът на СРС, че установените факти по делото – отчетената температура в топлата витрина, в която се държат и предлагат за продажба готови храни, създава микробиологичен риск и риск за здравето на хората. В утвърдените от „Максима България“ ЕООД, Условия на съхранение на продукта е установено, че в топла витрина, продуктите следва да се съхраняват при температура от 63 градуса С или по-висока. При

проверката е установено, че отчетената температура е със значително отклонение - 41 градуса С, което обстоятелство не е оспорено. Държането на готов продукт при такава температура може да доведе до риск за здравето, което представлява нарушение на §5 от Глава IX, Приложение II от Регламент (ЕО) № 852/2004, съответно чл.9, ал.1 от Наредба № 14/09.12.2021г. за хигиената на храните, издадена на основание [чл. 7, ал. 5, т. 3 и 4 от Закона за храните](#). Обоснован е и изводът на СРС, че бизнес операторът - „Максима България“ ЕООД, не е „лице по [чл. 4, параграф 1 от Регламент \(ЕО\) № 852/2004](#)“ - оператор на предприятие за храни, извършващо първично производство и тези операции, свързани с него, с оглед на което и формално няма как отговорността му да бъде ангажирана на основание чл.134, ал.1 ЗХ, както е посочено в НП, тъй като разпоредбата урежда налагането на санкции на лица по [чл. 4, параграф 1 от Регламент \(ЕО\) № 852/2004](#). Дружеството обаче, е лице по [чл. 4, параграф 2 от Регламент \(ЕО\) № 852/2004](#), в която разпоредба попадат операторите на предприятия за храни, които осъществяват етап от производството, преработката или разпространението на храни след етапите, за които се прилага параграф 1, и които са длъжни да спазват общите хигиенни изисквания, определени в приложение II и всички специфични изисквания, предвидени в Регламента, в това число и изискването на §5 от Глава IX, Приложение II от Регламент (ЕО) № 852/2004, готовите продукти да не се държат при температури, които водят до опасност за здравето. Това изискване не е спазено от „Максима България“ ЕООД, което обосновава извода за извършено нарушение на чл.9, ал.1 от Наредба № 14/09.12.2021г. – подзаконов нормативен акт по прилагането на ЗХ, което е основание по чл.134, ал.2 ЗХ за налагане на имуществена санкция. Районният съд е достигнал до същия извод, но вместо да приложи разпоредбата на чл.63, ал.7, т.1 ЗАНН, неправилно е отменил НП. Съгласно чл.63, ал.7, т.1 ЗАНН, районният съд изменя акта по чл. 58д, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението. В конкретния случай, не е налице изменение на обстоятелствата на нарушението – обстоятелствата са същите, констатирани от длъжностните лица при ОБДХ – С. град и неоспорени от санкционираното лице, като се налага единствено прилагането на нормата на чл.134, ал.2 ЗХ, която при същите факти на нарушението, представлява закон за по-леко наказуемо нарушение, доколкото размерът на предвидената имуществена санкция е по-нисък – от 1000 до 3000 лв. По тези съображения, районният съд е следвало да измени НП и да приложи санкцията на основание чл.134, ал.2 ЗХ.

Това правомощие следва да бъде осъществено от настоящата касационна инстанция. Изричната разпоредба на чл.63в ЗАНН предвижда настоящото производство да се осъществява по реда на глава дванадесета от АПК, в това число и при приложение на разпоредбата на чл.218, ал.2 АПК, съгласно която касационната инстанция следи служебно за съответствието на решението с материалния закон. В случая, районният съд е приложил неправилно материалния закон, тъй като не е приложил относимата правна норма на чл.63, ал.7, т.1 ЗАНН. Горното налага отмяна на решението и решаване на делото по същество на основание чл.222, ал.1 АПК и прилагане на разпоредбата на чл.63, ал.7, т.1 ЗАНН.

Действително, с Тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021 г. на ВАС по т. д. № 1/2020 г., ОСС, I и II колегия е прието, че в касационното производство по реда на глава дванадесета от АПК, след като отмени решението на районния съд, административният съд няма правомощие да преквалифицира описаното в

наказателното постановление изпълнително деяние, подвеждайки установените от административнонаказващия орган факти под друга нарушена законова разпоредба. Въпросът обаче, е преуреден в постановеното след него Тълкувателно постановление № 3 от 28.04.2023 г. на ОСС от НК на ВКС по тълк. д. № 5/2022 г., Първа и Втора колегия на Върховния административен съд, с което е дадено задължителното тълкуване на нормата на чл.63в ЗАНН, а именно, че законодателят недвусмислено е заявил волята си касационното производство по чл. 63в от ЗАНН да се провежда по реда на АПК, като не е изключил нито едно от предвидените в този процесуален закон правомощия на касационната инстанция, в това число и правомощието по чл.218, ал.2 АПК.

По тези съображения обжалваното решение следва да бъде отменено, като вместо него бъде постановено ново, с което на основание чл.63, ал.7, т.1 ЗАНН, НП бъде изменено, като на „Максима България“ ЕООД бъде наложена имуществена санкция по реда на чл.134, ал.2 от ЗХ. Посочената разпоредба предвижда, че за други нарушения на този закон и на подзаконовите актове по прилагането му, наказанието е глоба или имуществена санкция в размер от 1000 до 3000 лв., ако не е предвидено по-тежко наказание. Настоящата инстанция като съобрази представените пред СРС наказателни постановления за наложени санкции за нарушение на изискванията на Регламент (ЕО) № 852/2004, в това число: НП № 03/04.04.2022г., НП № 8/17.05.2022г., НП № 3/02.02.2023г., НП № 18/27.04.2023г., НП № 19/27.04.2023г. НП № 20/02.05.2023г., НП № 29/06.06.2023г., НП № 43/10.07.2023г., намира, че размерът на наложената имуществена санкция от 2000 лева съответства на тежестта на нарушението. В тази връзка, НП следва да бъде изменено единствено в частта на посоченото правно основание за налагане на имуществената санкция.

При този изход на делото на основание чл.63д, от ЗАНН, вр. чл.143, ал.3 АПК право на разноски има АНО. Претендира сумата от общо 1600 лева, от които 600 лева – платено адвокатско възнаграждение пред СРС съгласно приложения договор за правна защита и съдействие от 20.09.2023г. и фактура от 04.10.2023г., както и 1000 лева – платено адвокатско възнаграждение за касационното производство съгласно представения договор от 05.12.2023г. и фактура от 15.12.2023г. Санкционираното дружество, чрез своя пълномощник противопоставя възражение за прекомерност на платеното адвокатско възнаграждение, което съдът намира за неоснователно. Платените възнаграждения от 600 лева за производството пред СРС и 1000 лева за касационното производство, не са прекомерни с оглед действителната фактическа и правна сложност на делото и не следва да бъдат намалявани по възражението на санкционираното лице.

Така мотивиран и на основание чл. 222 от АПК Административен съд – София-град, Пети касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 5123 от 10.11.2023г. постановено по АНД № 20231110211815/2023г. на СРС, 111 състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 57/08.08.2023г. издадено от Директора на Областна дирекция по безопасност на храните – С.-град, в частта на посоченото правно основание за налагане на имуществената санкция на „Максима България“ ЕООД, като вместо на основание чл.134, ал.1 от Закон за храните, НАЛАГА на „Максима България“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] имуществена санкция в размер на 2000 лева

на основание чл.134, ал.2 от Закон за храните.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 57/08.08.2023г. издадено от Директора на Областна дирекция по безопасност на храните – С.-град, в останалата част.

ОСЪЖДА „Максима България“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], да заплати на Областна дирекция по безопасност на храните – С.-град, на основание чл.63д, от ЗАНН, вр. чл.143, ал.3 АПК, сумата от 1600 лева – съдебни разноси в производствата пред СРС и АССГ. Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.